ὄτι; τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δὲ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἰσῶ.

Σχόλια. Η οὐ χοῖρος ἔστ' ἄδε] τὸ αἰδοῖον δείκνυσι τοῦ παιδός. Θᾶδε ἰοῦσ' ἐς τὰς ἀπιστίας.] ὁ Μεγαρεὺς, σεσάθε φησὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος τὰς ἀπιστίας. Αλλὰ μὰν αἰ λῆς] ἀλλὰ μὴν ἐὰν θέλῃς. τὸ δὲ ἐξιδοῦ μοι Ομηρος. δεῦρό γε νῦν ἐπὶ δόρ δόμεθα. Πρὸς θυμιτιδᾶν ἀλῶν.) εἰ βούλει φησὶ ποιησώμεθα σὺν θήκας πρὸς θυμιτιδῶν ἀλῶν. ὅθ' μὴ θύμβ τὲ ἐμμιμβύων. καὶ ἑτέρωθι. ἄλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα. Αἰ μὴ 'σιν ὅστ' χοῖρος.) τοῦ τὸ φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ελλῆνες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Αττικὸς ὀνομάζει. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου. Ναὶ τὸ Διοκλέα) Διοκλῆς ἥρως ἐτιμᾶτο παρὰ Μεγαρεῦσιν, ᾧ καὶ ἀγῶνα ἐπελοῦσι τὰ Διόκλεια. οὗ καὶ Θεόκριτος μέμνηται.

Νῦν τοῖοι Μεγαρῆες ἀεὶ σπεύοντες ἐρετμοῖς,
Ὀλβιοι οἰκείοντ' τὴν Αθηνῶν ὡς πρὶν ἄλλα
Ξεῖνον τιμῶντες Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

ὃν δὲ ὅτι τῷ Διοκλεῖ ἔθηκεν ἀγῶνα, ἀλκάθοος ὁ Πέλοπος, ὅθ' τελοῦσιν οἱ Μεγαρεῖς. Οὐ χρῆθα σιγᾶς.] λεληθότως πρὸς τὰ χοιρίδια λέγει. οὐ χρῆθα σιγᾶς.

Βις. Αλλως. ὁ Μεγαρεὺς μίαν τῶν θυγατέρων προσφωνεῖ, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γ' ἀποισῶ. διὸ γραπτέον ἀπολυμβύα, ἀντὶ τοῦ, ἀπολυμβύῃ. ἡ δὲ τούτων ἔννοια αὕτη. ὦ θύγατερ κάκιστα ἀπολυμβύῃ νῦν ἐκ ἔστι χρεία σιγῆς, οὐ χρὴ νῦν σε σιγᾶν, ἀλλὰ φωνεῖν, καὶ χοῖρον τῇ βυφωνῇ μιμεῖσθαι δεῖ. τὸ χρῆθα ὅτι δεύτερον πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ, παρὰ τὸ χρὴ ἐχρῆν, καὶ κατ' ἀφαίρεσιν χρῆν, χρῆς. καὶ Αττικῶς πρὸς τὸ δέοντος τὸ θα, κατὰ πλεονασμὸν, ὡς τὸ οἶδ' ας, οἶδ' αθα, καὶ συγκοπῇ οἶθα. οὕτω καὶ ἤθα, ἀπὸ τοῦ ἦς, ἤγουν ὑπάρχεις. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ χρὴ, ὅταν σημαίνῃ τὸ δεῖ, καὶ χρείαν ἔχει, μετὰ γενικῆς σύνταξιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα. οὕτω καὶ παρ' Ομήρῳ.

ΙΛ.Η. --οὐδέ τι σε χρὴ
Ταύτης ἀφροσύνης.

ἀντὶ τοῦ, οὐ δεῖ σοι, οὐκ ἔστι σοι χρεία ταύτης ἀφροσύνης. οὐ δεῖ σε εἶναι οὕτως ἄφρονα. Ὁ Ὀδυσσ. γ.

Τηλέμαχ', οὐ μοῦ σε χρὴ ἔτ' αἰδοῖ οὐδ' ἐβαλόν.

Εὐσάθιος τοῦτο ἑρμηνεύων λέγει, ἀντὶ τοῦ, ἀναίδεια ἐστὶν ἀρχαϊκὴ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ, οὐ μοῦ σοι χρεία ἐστὶν αἰδοῦς. ἴσως δὲ τὸ χρὴ, ὅταν οὐ δηλοῖ τὸ πρέπει, ἀλλὰ τὸ δεῖ, γενικῇ χαίρει, ὅτι ἐκ τοῦ χρῄζω γίνεται, ὃ σημαίνει χρείαν ἔχω. διὸ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ ὡς ἀπὸ τοῦ χρῄζω σημαίνει ἐν τῷ χρῆθα κλίνεται ὡς τὰ ἄλλα ῥήματα τὰ δεῖ ἐνεστῶτα πρόσωπα κλινόμενα. τοῦτο μόνοι τοι ἀπανιόντερον. τὸ δὲ, πάλιν τύ γ' ἀποισῶ οἰκαδε, τοῦτο βούλεται δηλοῦν. ἐὰν νῦν σιωπήσῃς ἀκαίρως, ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον, ἢ οἰκαδε ἀποίσω, ἵνα πάλιν σεινῆς.

Σχόλια. Πάλιν τύ γ' ἀποισῶ.] ἐὰν σιωπήσῃς ἀποφέρω πάλιν ὑμᾶς οἰκαδε λιμώττοντας. Κοῖ κοῖ.] αἱ παῖδες μιμοῦνται τὴν χοίρων φωνὴν κοῖ κοῖ λέγουσι.

Με. Αὕτα 'σι χοῖρος. Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
Αἰαῖ ἐκτεαφείς γε, κύαθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
Με. Σάφ' ἴσθι ποτὶ τὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. Αλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτή. Με. σαμαί.
Πᾶδ', οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. Νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακουμβύα,
Ἐξεῖ μεγάλαν τὲ καὶ παχεῖαν κἠρυθραν.
Αλλ' ἢν τεάφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύαθος αὐτῷ θατέρᾳ.
Με. Ὁμοματεία γάρ ἐστι, κἠκ τάυτοῦ πατρός.
Αἰδ' ἂν παχυνθῇ, κἀναχρωσθῇ γ' ἐν τειχὶ,
Καλλιστός ἐστι χοῖρος Αφροδίτᾳ θύειν.
Δι. Αλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Φροδίτῃ θύεται.
Με. Οὐ χοῖρος; Αφροδίτᾳ, μόνᾳ γε δαιμόνων,
Καὶ γίνεταί γε ταῦδε ταῦ χοίρου τὸ κρῆς,
Ἁδιστον, ἢν τὸ δελφὸν ἐμπεπαρμένον.

ME. Hæc porca est. DI. apparet nunc porca scilicet:
Sed adultus & quinque annorum cunnus mihi ſt.
ME. Certò ſcias, quòd matri hæc exæquabitur.
DI. At ſacrificari iſthæc nequit. ME. quî dum nequit
Sacrificari? cedò. DI. quia caudam non habet.
ME. Iuuencula eſt: ſed vbi perfecta ætate erit,
Habebit ingentem, & ſatis craſſam, & rubram.
Sed ſi educare voles, pulcra hæc porca eſt tibi.
DI. Vt vnus cunnus alteri cognatus eſt.
ME. Quia ex eadem matre, & vno ſunt patre.
At cùm pingues fuerint, & hirtis crinibus,
Tum Veneri ſacrificare porcam erit optimum.
DI. At Veneri porca ſacrificari non ſolet.
ME. Non porca? immò ſoli Veneri ex Dîs omnibus,
Et harum porcarum caro ſit ſuauiſſima;

Σχόλια. Νῦν γε χοῖρος φαίνεται.] νῦν τῷ φῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κύαθος. πατὴν μητέρα δὲ, πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον. Θύσιμος.] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν γυναῖκα τοῦτο ἔφη. Κέρκον οὐκ ἔχει] τὰ γὰρ κόλπα ἐν τῇ ἱερουργίᾳ οὐ θύεται, καὶ καθόλου ὅπερ ἂν ᾖ μὴ τέλεον τῷ ὑγιὲς, οὐ θύεται τοῖς θεοῖς. Νέα γάρ ἐστι.] ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα, τὰ αὐξομένη ἔχει παχεῖαν καὶ μεγάλην οὐρὰν. τοὺς γὰρ μείζονας λοιπὸν χοίρους δελφάκας ἐκάλουν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ὅτι κόρης παίζει. ὅτι ἔχει μεγάλην οὐρὰν τὴν τοῦ ἀνδρὸς πόθην. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸ κατέμφατον.

Βισετυς. Κἠρυθρὰν.] καὶ ἐρυθρὰν. Τράφεν λῆς] τρέφειν ἐθέλεις. τὸ ε εἰς α δωρικῶς ἐτράπη, ὥσπερ ἐν τῷ ἄκα, ἀντὶ τοῦ εἶκε. καὶ τὸ ἐξαιρεῖται. οὕτω καὶ τύπτειν, τύπταν.

Σχόλια. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύαθος.] τῇ ἑτέρᾳ φησὶ κόρῃ ὅμοιος ἐστὶ. διὰ τὸ ἀδελφὰς εἶναι αὐτάς. Καὶ ἀναχρωσθῇ.] ἀντὶ τοῦ δασυνθῇ. χνοῦς γὰρ ἡ πρώτη θρὶξ καὶ λεπτή. τουτέστιν ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ. Καλλιστός ἐστι χοῖρος.] κοινῇ ἡ ἔννοια ὅτι τε τοῦ ζῴου τοῦ χοίρου, καὶ ὅτι τοῦ αἰδοίου τῆς κόρης. πάνυ δὲ μὴ χάεστος ἔφη. ἅμα μὴν πρὸς θυσίαν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν σύνουσιαν. τυθιῶσαι δὲ αὐτὴν λέγει τῇ Αφροδίτῃ. τὸ θαρρῶσαι αὐτῷ. Αλλ' οὐχὶ χοῖρος.] πολλὰ γὰρ Ελλήνων οὐ θύουσι χοίρους τῇ Αφροδίτῃ, ὡς βδελυττομένῃ διὰ τὴν Αδωνιν, αὐτόν. Μόνᾳ γε δαιμόνων.] αὐτῇ μόνῃ μάλιστα ὁ χοῖρος θύεται, ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.

Βισετυς. Τὸ κρῆς] τὸ κρέας, κράσις. οὕτω καὶ Θεόκριτος εἰδ. α.

Α Χίμαρος. χιμάρω ἢ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς.

Σχόλια. Τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.] Βοιωτοὶ τὸν ὀβελὸν, ὀδελὸν λέγουσι.